

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ROODKAPJE EN TWEE WOLVEN

Toneelspel voor kinderen

door

Liva Willems

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.1062

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROODKAPJE EN TWEE WOLVEN* op te voeren moet de naam van auteur *LIVA WILLEMS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1982 Toneelfonds J. Janssens/Liva Willems
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S.

ROODKAPJE: Een eigengereid sprookjeskind, met Sportiva - allures

LUDO: de goeie wolf, met een edel scoutshart.

TRUDO: de stoute wolf, met het luidruchtige grim-gram-grauw-karakter.
(dubbelrol gespeeld door één acteur, tot de allerlaatste scene - dan tweede acteur die meedanst)

JAGER: een bevende nieuweling in het vak, vol goeie, ijdele wil.

GROOTMOEDER: zou eerste prijs weggapen op een wedstrijd van
"de ideale grootmoeder"

PIERRE DE LA FOURRURE: een gemene echte - slechte bontmaniak
(Brusselaar, wat veel verklaart)

LOOS, DE HAAS: een artistiekerige volkszanger, die nog ontdekt dient
te worden, tamelijk gedempt karakter, zoals zijn pels.

PLING - PLONG, DE EEKHOORN: idem, wat muzikale gaven betreft.
karakter: zo extrovert als zijn vurige pluimstaart.

MOEDER VAN ROODKAPJE: gemakzuchtige mama van pittige dochter.

D E K O R S.

1. Supermoderne zetel (in huiskamer)
2. Open plaats in het bos.
3. Stuk bos met opengewerkt huisje van grootmoeder. (Er wordt zowel in het bos als in het huisje gespeeld)

DEKOR 1.

(Moeder zit in zetel bij Roodkapje. Moeder zeer elegant, manoeuvreert sierlijk met sigarettenpijpje, drinkt tussendoor slokje uit long-drink-glas, enz.)

MOEDER : (geaffecteerd) En toen kwam Roodkapje bij het huisje van de grootmoeder... en...

ROODKAPJE : Ho ! Ho ! 't Wordt spannend. Want ik weet al dat de wolf in het bed van grootmoeder ligt. In hinderlaag. Zo...
(mimeert hoog opgetrokken dekens) Hij wacht... tot het slachtoffer komt. Dat is Roodkapje.

MOEDER : Juist. De wolf was niet te herkennen. (bevoelt kapsel) Hij had zelfs de pruik van die arme grootmoeder opgezet.

ROODKAPJE : Mis hoor ! Geen pruik ! Haar muts !

MOEDER : (ongeduldig) Juist, haar muts.

ROODKAPJE : Maar Roodkapje merkte iets, hee ? Ze vroeg toch aan de wolf : "Waarom heb jij zo'n grote oren ?"

MOEDER : Dat is om goed te kunnen horen.

ROODKAPJE : Waarom heb jij zo'n grote neus ?

MOEDER : Dat is om goed te kunnen ruiken.

ROODKAPJE : Waarom heb jij zo'n grote ogen ?

MOEDER : Dat is om goed te kunnen kijken.

ROODKAPJE : Waarom heb jij zo'n grote tanden ?

MOEDER : Dat is... dat is... om jou beter op te kunnen eten ! En hij at Roodkapje op ook ! In een hap ! Slik !

ROODKAPJE : In een hap ? Dat is toch ongezond om zo gulzig te schrokken ? De wolf zal wel maagpijn krijgen.

MOEDER : (ongeduldig) Onderbreek me niet altijd. Voor die ene keer dat ik je een verhaaltje vertel... De wolf viel in slaap en toen kwam de...

ROODKAPJE : (valt in) ...de jager ! Oei ! (hand voor mond)

MOEDER : (nadrukkelijk) De dager sneed de buik van de wolf open en toen waren Roodkapje en de grootmoeder gered.

ROODKAPJE : Hoera ! Hoera ! En zo'n boel stenen in de buik van de wolf ...! En dichtnaaien !... Ja, dat was zijn straf. Als ik de wolf zou ontmoeten zou ik hem ook straffen, reken maar. Pang ! Pats !

MOEDER : Gelukkig bestaan hier geen wolven meer. En ga nu maar weer spelen.

ROODKAPJE : Ik wil niet spelen... Of toch ; Roodkapje ! Ik wil Roodkapje spelen ! Mama, ik ben Roodkapje. Onze Oma woont ook in een bos. Ik ga erheen. Ga je mee ?

MOEDER : Onmogelijk. (streelt onberispelijk kapsel) Ik moet zo meteen naar de kapper.

ROODKAPJE : Je denkt dat er een wolf is... Dan ga ik wel alleen. Bak jij de pannenkoeken ? Ja ?

MOEDER : Maar, Roodkapje toch, pannenkoeken... De mixer is stuk.

ROODKAPJE : (wijst) Doe het zo, met je arm deeg kloppen.

MOEDER : O nee, daar word ik veel te moe van.

ROODKAPJE : Goed, dan koop ik van mijn zakgeld wafeltjes, uit de automaat. Voor oma. Want ik ga naar het bos.

MOEDER : Niet doen... de wolf...

ROODKAPJE : Die bestaat niet eens, mams, je zei het daarnet zelf. En moest er toch een zijn, dan zal ik hem wel een lesje geven. (half af, keert weer) Ik zal Oma de groeten doen, van jou.

MOEDER : Oma... mijn groeten ? Ja, doe dat. Of nee ! (Roodkapje af) Blijf hier ! De wolf ! Oh, de wolf !...

DEKOR 2. (bos)

(Pling-Plong op, met raar houten muziekinstrument, kruising tussen harp en banjo)

PLING-PLONG : (zenuwachtig) Ik hoorde iets. Daar kraakte een tak. Eindelijk ! Eindelijk iemand die in dit godvergeten bos komt om naar mij, om naar ons te luisteren. Eindelijk een muziek liefhebber. Ha, eindelijk publiek. (zoekt) Kom, publiek... (bij zichzelf) Kan ik me zo wel vertonen ? Ik heb geen baard. Ik heb geen lange haren. Zie ik er wel artistiek genoeg uit ? (maakt zenuwachtig toilet, stemt afschuwelijk klinkend instrument) Ik ben klaar... Kom, publiek... (luistert) Ja, ik hoor het weer. Daar verschuilt zich een dierbare toehoorder. Ha, voor een groot muzikant als ik was het verschrikkelijk te moeten spelen als niemand luisterde... (zoekt weer) Ha, hier ! (Loos komt te voorschijn, met soortement van driedubbele houten fluit) Wel, ben jij het, Loos ?

LOOS : (bedrukt) Ja, ik ben het maar. Ik hoorde wat je zei, Pling-Plong. Wij samen maken zo'n mooie muziek en niemand luistert. Dat is net hetzelfde als een toneelstuk opvoeren en geen enkel kind in de zaal.

PLING-PLONG : Dit is nog verschrikkelijker - hardstikkelijker !

LOOS : Willen we toch maar eens ? Even ? (Pl-Pl schuldt onwillig nee) Om ons te oefenen ? Er moest eens iemand komen... Je weet nooit.

PLING-PLONG : Vooruit dan maar. (beiden stemmen hun instrumenten, zingen volksliedjes - met eigen woorden - begeleiding van band-opname - instrumentale, elektronische muziek - en geven katoen op hun instrumenten)

(Ludo op. Blijft even luisteren en begint dan spontaan mee te dansen. De pirouettes en de kuitenflikkers volgen elkaar op. Als het lied uit is applaudisseren ze alledrie voor elkaar)

PLING-PLONG : Ludo, wat kan joj toch knap dansen ! En dat voor een wolf.

LOOS : (dromerig) Ludo, 't is ongelofelijk. Oh, wat artiesten in dit bos.

LUDO : 't Gaat... 't Gaat...

PLING-PLONG : Wonderbaar !

LUDO : Nu niet overdrijven, Pling-Plong ! Mijn broer Trudo kan nog veel beter dansen dan ik.

LOOS : Trudo ?

PLING-PLONG : Je tweelingbroer Trudo ? Nog beter ?

LUDO : Als hij zou willen...

PLING PLONG : Maar hij wil niet !...

LUDO : Nee, dansen is niets voor hem. Hij wil mensen opeten en kinderen... Hij wil een stoute wolf zijn.

PLING PLONG : En stoute wolven dansen niet.

LUDO : Zo is't.

PLING PLONG : Jammer.

LOOS : Misschien wil hij niet dansen omdat er in dit bos nooit iemand komt om te kijken. Dat is voor ons ook niet prettig.

PLING PLONG : Dat is voor ons : verschrikkelijk - hardstikkelijk !

LUDO : Gelukkig maar. Als er iemand in dit bos kwam zou Trudo hem willen opeten.

LOOS : Opeten ?... Echt waar ?... Dan durf ik niets meer te zeggen...

PLING PLONG & LUDO : (door elkaar) Wat ? Weet jij iets ? Is er iemand in dit bos ? Publiek ?

LOOS : Wel... ik meende... let wel, ik weet het niet zeker... ik dacht dat er iemand was. (wijst) Ik hoorde takken kraken.

PLING PLONG : Ik ook. Maar dat was jij !

LUDO : 'k Geloof er niets van. Dit bos is veel te donker. Hier komt nooit iemand. Zelfs de familie van die oude grootmoeder niet... Dat is waar, ik moet me haasten.

PLING PLONG : Ga je weer naar haar toe ?

LUDO : Moet ik, Pling Plong, moet ik. Die arme, ouwe grootmoeder is altijd alleen. Iemand moet haar helpen. En vandaag ga ik haar ramen zemen. (dansend, zingend, zg. zemend) Links, rechts, van onder naar boven ! Links, rechts, van boven naar onder ! (af)

PLING PLONG : (kijkt Ludo achterna) Wat een prachtstuk van een wolf !

LOOS : Zeg liever, wat een pracht van een artiest. Zou zijn broer... echt kunnen dansen ?

PLING PLONG : Loos toch, Ludo liegt nooit...

LOOS : Oh, als er ooit bezoek komt voor grootmoeder, dan geven we een voorstelling. (doet alsof) Wij maken muziek voor u, geacht publiek, en...

PLING PLONG : (à la Jan Theys) Ludo en Trudo, de wolventweeling zullen dansen !

LOOS : Dat kan niet. Trudo zal vast het publiek willen opeten. Dan is ons optreden mislukt. (takkengekraak, Loos gaat kijken) Pling Plong, je gelooft het nooit. Er komt daar iemand.

PLING PLONG : Publiek ?!...

LOOS : Stil toch, 't is misschien gevaar. Vlug, de struiken in. (sleept Pling Plong mee, beiden verstoppen zich op de scène)

PLING PLONG : Mijn kostbaar instrument. (springt op en neemt achtergebleven instrument. Verstoppt zich weer. Jager op. Hoedje scheef, geweer ondersteboven, met weitas met veel te lange riem, maakt veel staplawaai, neuriet om zich moed te geven.)

JAGER : (bij zichzelf) 't Is raar, maar 't is zo : in dit bos zijn geen dieren. Niet een. Al heel de dag loop ik hier rond. Ik kijk overal, ik sluip voorzichtig. Maar nee, niets te zien. (stapt ploef-ploef rond en kijkt overal) Waarom ben ik nu net hier tot jager benoemd ? Ik was er zo verkikkerd op, van toen ik zo (wijst) klein was. En wat gebeurt er ? Ik word jager... Hier... Ik beken het mezelf, er is toch niemand die het hoort : ik ben teleurgesteld. Diep teleurgesteld. (zet ondertussen hoed af, geweer tegen een boom, mompelt nog "diep teleurgesteld" en "grondig

teleurgesteld" en valt in slaap. Loos en Pling Plong komen te voorschijn, bezichtigen de jager).

PLING PLONG : Een jager ! Dat is nu een jager.

LOOS : Ben je zeker ? Ik dacht dat jagers gevaarlijk waren ?

PLING PLONG : (luchtig) Ik ook ! Dat leerde mijn mamaatje mij.

"Pas op voor de jager ! Hij is het gevaarlijkste soort mens !"

(heeft ondertussen hoedje opgezet en geweer genomen) (buigt voor

Loos) Mijnheer de haas, is het waar dat in dit bos geen hazen

zijn ? Is het waar dat... (legt achterstevoren aan) Is het waar...

Loos ! Hij is ons eerste publiek !

LOOS : Hij ? Hij slaapt.

PLING PLONG : (nuffig) Dat kan iedereen gebeuren. Zelfs het meest deftige concertpubliek slaapt soms. Kom, we spelen iets voor hem.

(legt het geweer neer en vist zijn instrument van achter de strui-

ken, stemt zijn instrument vlak bij de jager wat Loos bijna een

angststuip bezorgt. Zingen op de wijs van het eerste liedje een

spotlied op de jager. Draaien al dichterbij en dichterbij hem.

Pling Plong speelt vlak bij des jagers oor, en ja, de jager wordt

wakker. Bliksemsnel hoedje en geweer op verkeerde plaats terug-

hangen en allebei verstoppen ze zich)

JAGER : (geeuwend) Euh... muziek. Nu dacht ik muziek te horen in

mijn slaap. Maar dat kan niet. Stel je voor : een bos zonder

dieren maar mét muzikanten. Ik heb gedroomd. (gaat ploef-ploef

rondkijken) Nee, niets... 't Was een muzikale droom. Er is nie-

mand in dit bos. Geen wolf, geen haas, zelfs geen onnozel eek-

hoortje. (legt zich weer neer en slaapt in) (Loos en Pling Plong

komen te voorschijn)

PLING PLONG : (verontwaardigd) Loos ! Heb je gehoord wat hij zegde ?

Een onnozel eekhoortje ?! Van mij ! Onnozel, ik !? (Loos neemt

hoedje en duwt het woedend op de neus van de jager. Deze schrikt

weer wakker. Loos en Pling Plong verstoppen zich)

JAGER : Da's nou te gek. Nu droomde ik alweer... dat iemand mijn

hoed op mijn... Hee, mijn hoedje ! Het staat op mijn neus. Heb

ik nou gedroomd of niet ? (zoekt, ziet geweer op verkeerde plaats)

En mijn geweer. Daarnet hing het daar. Ik weet het zeker. Of

droom ik. Droom ik nu ? Waar... maar hoe... hoe kan... maar...

(Roodkapje op autoped op. Jager schrikt)

ROODKAPJE : Een jager ! Een echte jager ! In dit bos ! (draait rond

jager om hem te bekijken en wil hem kost wat kost een handje geven)

Dag, mijnheer de jager. Ik ben Roodkapje !

(jager schrikt zich een jagershoedje)

JAGER: Roodkapje ?

ROODKAPJE: O, wat ben ik blij u hier te zien. Weet u, mams zei wel dat er geen wolf was, maar je weet toch maar nooit.... En nu ontmoet ik u en niet de wolf.

JAGER: (schrikt zich twee hoedjes) Een wolf ? ! Is er hier een wolf ? En jij bent Roodkapje ! Oei !....

ROODKAPJE: Mijnheer de jager ! U hebt de wolf al gezien ? !

JAGER: Nee....nee....de wolfnee....Niets, geen enkel dier.... Maar.....Roodkapje.....wel....ik weet nou ja....ik weet net zo best hoe een wolf er uitziet ! Zie je....ik leerde het uit boeken. Maar er bestaat geen jagersschool.....

ROODKAPJE: Ik weet hoe een wolf eruit ziet: zo met....euh....wel... ik leerde het ook in een boek. Een sprookjesboek.

JAGER: (Minachtend) Boeken....Maar ik beloof je toch dat als er een wolf....(slik) nee, er is er geen....(silk) maar moest de wolf komen, zal ik je (slik) redden. Beloofd.

ROODKAPJE: Dat is vriendelijk van u, mijnheer de jager.

Maar nu moet ik toch voortmaken.

(Neemt autopéd weer op, jager helpt haar)

PLING PLONG: (tot Loos) Wij ook Loos. We moeten Ludo gaan verwittigen dat er een jager in het bos is.

LOOS: En een Roodkapje ! Ludo moet Trudo maar tegenhouden. Anders gebeurt er iets met dat lief meisje (beiden af)

ROODKAPJE: (tot Jager) Mijn grootmoeder woont ginder ergens.

Nu moet ik er gauw heen.

JAGER: (in alle staten van ontreddering) Grootmoeder ?

Heb jij een grootmoeder in dit bos ?

ROODKAPJE: Tuurlijk. Daarom kwam ik hier. Ik kom haar bezoeken (toont) Met lekkere wafeltjes !

JAGER: Een grootmoeder....en ik ben een jager....En jij bent Roodkapje ?oei.....oei....

ROODKAPJE: Zie je wel ! Zo was het ook in het verhaaltje van mama. Er moet dus ook een wolf zijn ! Kan niet anders !

JAGER: Een wolf !oei....Ja, nu begin ik het ook te geloven (telt op vingers).....een grootmoeder.....een Roodkapje.....een jager.....een.... een wolf. Dat klopt !oei.....

ROODKAPJE: Nu ga ik maar. Daaaag (rijdt weg)

JAGER: Roodkapje ! Wacht ! Ga niet alleen ! (bang) De wolf ! Ik.... ik mag je niet alleen laten. Het is (slik) mijn plicht bij jou te blijven en je te beschermen.

ROODKAPJE: Ik red me wel. Ik ben niet zo dom als het Roodkapje uit het sprookje (blufferig) De wolf ? Die geef ik een lesje (rijdt weg)

JAGER: (in paniek) Roodkapje ! Blijf ! Ik bedoel ik blijf bij je. Jij alleen kunt de wolf nooit de baas.

ROODKAPJE: (keert terug, legt bedaard autoped neer) O, nee ?

(velt de jager met goedgeplaatste kopgreep - dit mag ook heup-of beengreep wezen, als de jager maar een flinke smak maakt)

Ziet u nu wel, mijnheer de jager, dat ik de Wolf aankan ? (weer op autoped, bijna)

JAGER: (versuft op de grond) Ik voel dat je hem aankunt.

Roodkapje ! Je vergeet iets !

ROODKAPJE: (keert weer, legt autoped neer) O, ja ?

JAGER: (bang) Daar.....daar.....je vergeet je mandje. (Roodkapje neemt mandje, lief wuivend naar jager, op autoped, af)

(Jager, blijft vernauwereerd zitten) Naar haar grootmoeder?.....

Misschien zei ze dat maar om me beet te nemen....Oei ! (vliegt recht)

Gekraak ! Wat moet ik doen.....als jager ? Gaan kijken....(gespt zijn geweer nog eens extra om) (verhangt zijn weitas, verzet zijn hoedje, en.)

(Nu sluipen Ludo, Loos en Pling pling op)

PLING PLONG: (tot Ludo) Dat is hij. Hij noemde me een onnozel eekhoorn.

LOOS: Ssjjt.....(jager draait zich om en wonder boven wonder, ontdekt de drie dieren. Grote verrassing langs beide kanten)

JAGER: (grabbelt naar geweer) Een wolf ! Een echte wolf !

PLING PLONG: Ik ben Pling - Plong, een eekhoorn (nabauwend) Maar te onnozel om op te schieten.

LOOS: (vlug) En ik ben Loos, de haas. Maar meer artiest dan haas.

JAGER: Ik moet schieten ! (wijst naar Ludo, sukkel met geweer)

Op hem ! Ik ben de jager, hij is de Wolf....Of nee, nu niet, het is nog te vroeg. Ik ken ook het verhaaltje, hoor. (tot Ludo)

Ik mag jou maar eerst schieten bij het huisje van grootmoeder (zet geweer weg) Als er een huisje van grootmoeder is.....

LUDO: Nu u toch niet schiet, is het me een groot genoegen mezelf voor te stellen, Ik ben Ludo, de wolf. (wil poot geven, jager aarzelt) En ik kan u geruststellen: er is een huisje van grootmoeder.

Roodkapje sprak de waarheid.

LOOS EN PLING PLONG: (door elkaar) Wij vertelden het hem. Waar is Roodkapje ? Ze is in gevaar.

JAGER: (bang) Ja, in groot gevaar. Voor de wolf. Oei, jij bent de wolf ! (Loos en Pling Plong lachen hem uit) Oei....wel....oei....

LUDO: Jager, ik ben een goeie wolf al zeg ik het zelf. Ik zal Roodkapje niets doen.

LOOS: Hij helpt haar grootmoeder !

PLING PLONG: Hij is verschrikkelijk - harstikkelijk vriendelijk voor iedereen.

JAGER: Ho, dat verandert de hele zaak. Dan hoef ik helemaal niet op jou te schieten.

PLING PLONG: Maar Trudo.....

JAGER: Hoe Trudo ? Hij zegde dat hij Ludo heet.

PLING PLONG: Trudo is zijn broer.

LOOS: Zijn tweelingbroer. 't Is een familiedrama.

JAGER: Drama?

LUDO: Ik wil geen kwaad vertellen van mijn broer, maar.....

PLING PLONG: Trudo is de stoute wolf. Hij eet iedereen op, voor zijn plezier.

JAGER: (bang) Iedereen ?.....

LOOS: Precies. Zeer onartistiek.

PLING PLONG: Als Trudo Roodkapje te pakken krijgt.....

JAGER: Jullie willen me bang maken....me foppen, is 't niet ? Een wolventweeling. In dit bos ? 't Zou van 't goede (slik) teveel zijn. Twee wolven....kom nou.....

PLING PLONG: Toch is Roodkapje in gevaar.

LOOS: We moeten haar zoeken. Ga mee, jager.

JAGER: Natuurlijk, natuurlijk, in het verhaal is dat ook zo. Ik ga met jullie mee om Roodkapje te redden !

LUDO: Het bos is erg groot. We moeten elk afzonderlijk gaan.

JAGER: (bang) Afzonderlijk.... Je bedoelt: elk apart ?

PLING PLONG EN LOOS: (door elkaar) Uitstekend ! Goed ! Ja ! (af in verschillende richtingen)

LUDO: (tot Jager) Haast je. Kijk jij ginder. (af)

JAGER: Moet dat ? Daar is het bos erg donker.....

(kijkt achterom, merkt dat hij reeds alleen is. Geweer slepend en sleepvoetend af)

D O E K,

DEKOR 2.

(Roodkapje met autoped op)

ROODKAPJE: Een jager ! Ik ontmoette de jager ! Er moet een wolf zijn. Het kan gewoonweg niet anders. Een wolf ! (kijkt rond) Dat heeft mams niet verteld. Dat grootmoeder in een donker bos woont, waar een jager is en natuurlijk ook een wolf ! Die moet er zijn ! (zoekt) (Trudo, onverwachts nog op)

ROODKAPJE: De wolf ! (mandje achter rug)

TRUDO: (dreigend poot op autoped) Ja, de Wolf ! In hoogsteigen persoon. En jij bent Roodkapje ? (Roodkapje knikt) Dan moet ik vragen: Wat zit er in je mandje ? Maar dat doe ik niet. Ik eet je onmiddellijk op. Onmiddellijk, hoor je ? Al is dat tegen de regel van het sprookje.

ROODKAPJE: Pas op, mijnheer de wolf. Ik ben ook niet zoals in het sprookje. Ik kan judo.

TRUDO: Wat is dat judo ? Dat eet ik ook op. Ik eet iedereen op. Ik ben een slechte wolf. Ik ben een stoute wolf !

ROODKAPJE: Doe die voet.... die poot van mijn loopfiets. Dan kan ik judo.....

TRUDO: Judo..... weer die judo.... Die eet ik op. Mijn broer heet Ludo, ik heet Trudo en ik eet judo. En jou ook ! Maar nu nog niet ! Straks. Toevallig heb ik nu nog geen honger. (af)

ROODKAPJE: (kijkt Trudo na) Dat.... was de wolf ! (Ludo op)

LUDO: (tot Roodkapje) O, gelukkig ! Er is niets gebeurd (roept, in richting van Trudo) En laat haar voortaan met rust !

ROODKAPJE: (boos) Jij laat mij niet met rust. Heb je soms plots toch honger, mijnheer de wolf ?

LUDO: Honger ? Ik ? Hoezo ?

ROODKAPJE: (duwt hem boos weg) Wanneer ga je me oppeuzelen ? Zeg het maar, hoor ! Maar eerst.....(velt verbijsterde Ludo netjes met een judogreep naar keuze v.d. regisseur) Ziezo, heb je nu nog honger ?

LUDO: (kruipt recht) Maar Roodkapje....ik....ik wou.... ik wou....

ROODKAPJE: Je wou me opeten. Je zei het zelf. Maar ik zal.... (dreigend naar Ludo, die wegvlucht, af) (Roodkapje raapt autoped op, controleert inhoud van het mandje) Ziezo, die komt niet terug. Nu kan ik rustig naar Oma rijden. O, wat zal ze blij zijn met mijn wafeltjes. (Jager)

JAGER: (pathetisch) Roodkapje ! Blijf staan ! Ik red je ! Ik red

je !

ROODKAPJE: Redden ? Mijnheer de jager, u weet best dat ik voor mezelf kan zorgen.

JAGER: Ja, ja, maar de wolf !

ROODKAPJE: De wolf ! Ik ontmoette hem al ! En hij ontmoette de grond !,.... Wacht, ik toon het u even.....

JAGER: (trekt bang achteruit) Niet nodig, niet nodig.... Ik geloof je zo wel, Roodkapje. Vertel het maar....(kruipt in hoekje)

ROODKAPJE: De wolf wou me opeten..... en verdween. Ik kreeg geen kans hem af te straffen. Maar plots kwam hij weer. En toen... Ho ! Hij zwierde door de lucht ! En dan: Smak ! Boem !

JAGER: Wel, ik zag hem ook. Hij is een goeie wolf !

Maar hij zegde iets over een tweelingbroer en die schijnt gevaarlijk te zijn....voor ons....voor jou..... Als het waar is.

ROODKAPJE: Een tweelingbroer ! Hoe zag jouw wolf eruit ?

JAGER: Wel....een bruine staart, wit vlekje op het voorhoofd (of ander kenmerk) en een wolvenstem.

ROODKAPJE: Die ontmoette ik ook. Dat is dezelfde wolf. Maar ik vind hem wel raar. Dan weer vriendelijk, dan weer brutaal.

JAGER: Misschien is een wolf altijd zo. Er moest een jagersschool bestaan waar je zoiets leert.....

(Loos en Pling plong op)

PLING PLONG: (tot Loos)

Ze is hier ! Veilig en wel !

JAGER: Vanzelfsprekend, Roodkapje is toch bij mij ! Bij mij is ze veilig.

ROODKAPJE: Wie zijn dat, mijnheer de jager ?

JAGER: Dat is....euh....een eekhoorn.

PLING PLONG: Pling - Plong is de naam (buigt extravagant)

LOOS: Ik ben Loos, de haas. Meer artiest dan haas.

ROODKAPJE: (Will-Tura-fan- verrukt) Artiest ? Echt waar ?

PLING PLONG: (wijst) Allebei muzikant. Kom Loos.....blaas een deuntje voor de juffrouw.

LOOS: Pling-Plong ! Nu toch niet zeker ?

PLING PLONG: En waarom niet ? Dat is een publiek van twee personen. Maar Loos, dat is meer dan voor sommige kabaretvoorstellingen. (tot Jager en Roodkapje - buigt) Wilt u ons publiek zijn ?

ROODKAPJE: O, ik wil graag, hoor. Daarna zal ik wel naar Oma gaan.

JAGER: Ik wist niet dat dit ook hoort bij mijn taak van jager.....

(beetje ongelukkig) Maar ik wil wel (Loos en Pling pling buigen stemmen instrumenten)

PLING PLONG: En nu, geachte dame en heer.....

LOOS: (valt in) Zeer vereerd publiek.....

PLING PLONG: En nu, lady en gentleman komt een liedje..... over een slimme jager en.... een onnozele eekhoorn ! Ho ! (stoot weer Loos aan, wijst naar Trudo die opkomt. Beiden laten hun instrument vallen en lopen weg. Af)

(Trudo op)

ROODKAPJE: Zo, zo, jij bent hardleers, mijnheer de wolf. Lust je nog wat ?

JAGER: Roodkapje....Ik wil je wel beschermen en.... zelfs redden. Maar een beetje beleefdheid zou jou niet misstaan. Zo'n vriendelijke wolf.

TRUDO: Vriendelijke wolf ? (dreigend) Vriendelijke wolf ? Een belediging voor mij !

JAGER: (trekt achteruit) Wel....je zei toch zelf.....je bent....

TRUDO: Een zware belediging ! Herhaal dat nog eens ?

Herhaal dat nog eens ? Jou.... zal.... ik

JAGER: Nee ! Niet doen !.... o.....(vlucht af)

ROODKAPJE: Mijnheer de wolf, je hebt er weer zelf om gevraagd. Ik ben verplicht om.....

(springt recht)

TRUDO: Ik ben verplicht jou op te eten ! Op te eten !

ROODKAPJE: Misschien. Maar eerst.....(pakt Trudo, beet struikelt en valt) ai ! Mijn been ! (blijft liggen)

TRUDO: Verschrikkelijk ! Ik lust geen kinderen waarvan het been pijn doet. Ik wacht tot het genezen is. Maar dan eet ik jou vast en zeker op !

(Roodkapje jammert zachtjes) Dan ga ik nu maar op zoek naar die hardloper van een jager. Dan smul ik hem wel op. Hij is wel wat taaier, maar ja.... (grommelend af)

ROODKAPJE: Help ! Help ! Jager ! Loos ! Pling-Plong ! Mijn been ! En ik moet naar oma ! Help ! (tracht recht te komen, mislukt) Help ! Help !

(Pierre De La Fourrure op)

PIERRE: (lacht vals) Ha, ha, een dier in nood !..... Pierre, dat is een petite buitenkansje voor jou ! (merkt Roodkapje op, teleurgesteld) O, 't is maar een meisje.....